

Sygn. akt III Ca 2061/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Aleksandra Janas

Sędzia SR del. Barbara Konińska

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa H. S. (S.)

przeciwko Gminie Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt VIII C 804/11

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Barbara Konińska SSO Tomasz Tatarczyk SSO Aleksandra Janas

Sygn. akt III Ca 2061/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 września 2013r. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 12.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 7 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu. Rozstrzygnięcie oparł Sąd o następujące ustalenia faktyczne. W dniu 2 lutego 2011 roku powódka podczas przechodzenia przez oblodzoną jezdnię - przejście dla pieszych na ul. (...) w Z. na wysokości budynku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych poślizgnęła się, upadła i doznała stłuczenia kręgosłupa piersiowego. W dniu zdarzenia padała marznąca mżawka. Zarządcą drogi, na której doszło do wypadku jest pozwana Gmina Miejska Z., która umową z dnia 30 listopada 2009 roku zadanie odśnieżania oraz posypywania m.in. ul. (...) przekazała Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) spółce z o.o. w Z.. Bezpośrednio po wypadku pomocy udzielono powódce w Szpitalu Miejskim w Z., gdzie rozpoznano stłuczenie kręgosłupa w odcinku piersiowym. W związku z powyższym powódce wykonano niezbędne badania. W tym też dniu powódka wróciła do domu, a dalsze leczenie specjalistyczne kontynuowane było w poradni. Następstwa powypadkowe pozostawiły przewlekły zespół bólowy odcinka piersiowego

kregoslupa z nieznacznym nieistotnym ograniczeniem sprawności układu ruchu, bez istotnych neurologicznych objawów ubytkowych i bez ostrych objawów korzeniowych. Stały powypadkowy uszczerbek na zdrowiu powódki wyniósł 5%. Zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki był średnio nasilony. Powódka nie wymaga dalszego leczenia i rehabilitacji. Według Sądu, pozwana jako zarządca drogi odpowiada za krzywdę powódki na zasadzie art. 415 k.c. Nie znajdował w sprawie zastosowania przepis art. 429 k.c. stanowiący, że kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. Pozwana nie wykazała, że do szkody doszło przy wykonywaniu czynności przez przedsiębiorstwo, któremu powierzyła utrzymanie w zimowej czystości dróg, zatem nie można było przyjąć, że przedsiębiorstwo to ponosi odpowiedzialność za wypadek z udziałem powódki. Pozwana dopuściła się co najmniej niedbalstwa w wykonywaniu swoich obowiązków, nałożonych na nią jako zadanie własne gminy. Nie zadbała pozwana o utrzymanie w należyтым stanie ulicy w miejscu, gdzie występuje wzmożony ruch pieszych i w warunkach padającej marznącej mżawki. Niewątpliwy jest związek przyczynowy pomiędzy stanem jedni, a upadkiem powódki. Za adekwatne do rozmiarów krzywdy powódki uznał Sąd zadośćuczynienie w kwocie 12.000 złotych. Zadośćuczynienie przyznał powódce w oparciu o art. 445 § 1 k.c. O odsetkach orzekł na podstawie art. 481 k.c., o kosztach procesu – na zasadzie art. 100 k.p.c.

W apelacji pozwana zarzuciła naruszenie prawa materialnego - art. 429 k.c. przez uznanie, że pozwana ponosi odpowiedzialność za powstałą szkodę, pomimo powierzenia zimowego utrzymania dróg na terenie miasta profesjonalnemu podmiotowi, uchybienie formalne polegające na pominięciu w wyroku Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w Z., które jak wynika z odpowiedzi na pozew przystąpiło do sprawy w charakterze strony pozwanej. W oparciu o te zarzuty skarżąca domagała się zmiany wyroku poprzez oddalenie w całości powództwa w stosunku do Gminy Z. i obciążenie powódki kosztami postępowania w obu instancjach.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie doszło w sprawie do podmiotowej zmiany powództwa. Sprawa od wszczęcia do zakończenia postępowania toczyła się z udziałem H. S. po stronie powodowej i Gminy Z. po stronie pozwanej.

Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w Z. nie zostało wezwane w trybie art. 194 § 1 k.p.c. do wzięcia udziału w sprawie. Pozwana nie wnosiła o zastosowanie tej regulacji prawnej przewidzianej na wypadek braku legitymacji biernej dotychczasowego pozwanego. Domagała się natomiast powiadomienia Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w Z. o toczącym się procesie, a zatem wezwania tego podmiotu do wzięcia udziału w procesie w charakterze interwenienta ubocznego.

Złożenie przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółkę z o.o. w Z. odpowiedzi na pozew wskutek otrzymanego z Sądu Rejonowego zawiadomienia o rozprawie nie oznacza zmiany podmiotowej po stronie pozwanej. Nie pozwane przez powódkę ani nie wezwane (dopozwane) do udziału w sprawie w charakterze pozwanego nie mogło to przedsiębiorstwo stać się stroną pozwaną.

Nie zgłosiło Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w Z. swojego przystąpienia do sprawy jako interwenient uboczny w rezultacie otrzymanego zawiadomienia o toczącym się procesie.

Wbrew więc zarzutom apelacji, nie stanowi uchybienia pominięcie przez Sąd Rejonowy w wyroku Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w Z..

Trafnie stwierdził Sąd Rejonowy że pozwana nie może na zasadzie art. 429 k.c. uwolnić się od odpowiedzialności za szkodę powódki.

Przepis ten przewiduje odpowiedzialność odszkodowawczą za cudze czyny; odpowiedzialność ponosi powierzający wykonanie czynności drugiemu, jeżeli wykonawca przy wykonywaniu powierzonej czynności wyrządzi szkodę, chyba że powierzający nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

W sprawie nie znajdował zastosowania art. 429 k.c. Nie zachodzą bowiem podstawy do przyjęcia, że gmina może zwolnić się od wykonywania swych zadań o charakterze ustawowym przez powierzenie ich innemu podmiotowi i nie odpowiadać za szkodę jaką podmiot ten wyrządzi przy realizacji jej ustawowych obowiązków względem wspólnoty samorządowej. Do obowiązków takich zalicza się utrzymanie w należytym stanie ulic miasta, ich odśnieżanie i zabezpieczenie przed śliskością. Niewykonanie przez gminę zobowiązań w zakresie utrzymania w należytym stanie dróg rodzić może jej odpowiedzialność deliktową, o której mowa w art. 415 k.c.

Poprzez zawarcie umowy z konsorcjum, w skład którego weszło Miejskie Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w Z. pozwana nie zapewniła bezpiecznego korzystania ze szlaków komunikacyjnych, o czym świadczy szkoda doznana przez powódkę na śliskiej jezdni.

Skarżąca nie kwestionuje ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego, w świetle których uzasadnione jest przyjęcie, że w sposób zawiniony zaniechano zabezpieczenia przed śliskością przejścia dla pieszych, którym poruszała się powódka. W wyniku upadku na śliskiej jezdni powódka doznała obrażeń ciała. Pomiędzy zaniechaniem skarżącej a szkodą powódki zachodzi adekwatny związek przyczynowy. Nie podjęła pozwana odpowiednich czynności nadzorczych wobec wykonawcy, nie reagując na zaniechania obowiązków w zakresie utrzymania w należytym stanie dróg.

Żądanie zadośćuczynienia uzasadniał art. 445 § 1 w związku z art. 444 § 1 k.c. Apelacja nie podważa ustaleń Sądu Rejonowego co do następstw zdarzenia oraz oceny, że zasądzone zadośćuczynienie jest adekwatne do rozmiarów doznanej przez powódkę krzywdy.

Z przytoczonych względów orzec należało jak w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c., o kosztach postępowania odwoławczego w punkcie 2 sentencji wyroku – po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c.; skarżąca jako strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić powódce, na jej żądanie, koszty postępowania odwoławczego obejmujące wynagrodzenie adwokata.